

Esperit, presència i empenta

Dij, 12/05/2016 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

L'evangeli d'aquest diumenge permet apropar-nos a un text (de lectura opcional) que ens parla de l'Esperit. Recull uns quants versets del capítol 14 (Jn 14,15-16.23b-26) de l'evangeli de Joan i mostren la promesa de l'Esperit Sant que Jesús fa als seus deixebles.

Les paraules de comiat, recollides en els capítols 13-16 de l'evangeli de Joan, contenen elements dels discursos de comiat, presents a la Bíblia i sobretot en la literatura apocalíptica. Un patriarca o personatge significatiu s'acomiada dels seus seguidors abans de la seva mort, sol insistir en la unitat del grup, l'amor i la designació o presentació d'un successor. La promesa de l'enviament de l'Esperit es pot entendre en la línia de la promesa d'un successor dels discursos de comiat. Quan falti la presència física de Jesús, el grup no es quedarà sol perquè es beneficiarà amb un altre tipus de la presència, la de l'Esperit. Més endavant el text indicarà quines són les funcions de l'Esperit en el si de la comunitat.

Jesús promet un altre Defensor, paraula que tradueix "paraklêtos", paràclit, terme provinent de l'àmbit jurídic que designa el defensor o assistent que intervé en un judici. En un suposat judici que el món ha interposat contra els creients, l'Esperit surt en defensa d'aquests. Per què el text parla d'un altre defensor? El fet que Jesús escolti el prec dels deixebles i aconseguixi el que ells demanen indica que la fa funció de defensar.

La promesa d'enviar l'Esperit sembla que estigui condicionada a estimar Jesús i guardar els manaments. Quin és el fonament d'aquesta relació? La guarda dels manaments és l'essència de l'aliança que Déu atorga al poble d'Israel i el nucli de la resposta a aquesta aliança. També la guarda dels manaments és la màxima expressió de l'amor d'Israel vers el seu Déu. "Venera el Senyor el teu Déu, guarda tota la vida els seus decrets" (Dt 6,2). L'amor a Déu és ara l'amor a Jesús i l'aliança com a do, és ara el do de l'Esperit. Ja el profeta Ezequiel incorporava el do de l'Esperit amb els favors de Déu envers el seu poble que significaven una nova aliança. L'enviament de l'Esperit pertany a l'aliança d'amor que Déu ha establert amb Israel. La nova aliança es fa realitat a l'interior de la persona. Així ho fa veure Jeremies: "Posaré la meva llei al seu interior, l'escriuré en el seu cor" (Jr 31,33). L'Esperit no actua com una realitat exterior, com si es sobreposés un afegit a la persona. L'Esperit de la nova aliança gravada en el cor actua des de l'interior de la persona efectuant, d'aquesta manera, en ella una transformació radical.

El verset 26 ens diu quines són les actuacions de l'Esperit al si de la comunitat de seguidors de Jesús. Fa recordar el que Jesús ha dit i ho fa entendre.

L'ensenyament de l'Esperit no es un ensenyament nou i aliè a tot el que ha dit i fet Jesús; tot el contrari inclou la totalitat del seu fer i del seu predicar. Tot el que Jesús ha dit s'ha d'entendre amb sintonia amb el que es diu a 5;24: "els qui escolten la meva paraula ... tenen vida eterna". Paraula és aquí el tot de la predicació de Jesús.

Recordar s'inspira en el significat profund que aquest terme té a l'Antic Testament. Constantment Israel és invitat a recordar les gestes alliberadores que Déu ha obrat en ell. Recordar és més una experiència que un exercici intel·lectual

(Dt 8,2.18; 9,7; 15,15; 16,3) . Grava en el teu cor les paraules dels manaments (Dt 6,6). El recordar, mogut per l'Esperit, no és un simple acte mental, no es limita a omplir el buits de la memòria, sinó que implica prendre consciència i interpretar les paraules de Jesús.

Diumenge de Pentecosta
15 de Maig de 2016